

af mig stillet et Vædringsforslag om at lade det 3dje Punktum af § 4 udgaa og indsætte et andet Stykke. Derom skal jeg tillade mig at udhøve, at det formentlig er for streng en Fremgangsmaade, der er bleven anbefalet til Udregning af en ikke bortforpagtet Ejendoms virkelige Værdi. Jeg ser, at det af den ærede Ordfører er blevet sagt, at denne Fremgangsmaade er almindelig fastslaaet i mange Vedtægter i de Egne, hvor Vedtægter allerede ere indførte paa Landet; men det forekommer mig, at fordi en Fremgangsmaade er benyttet nogle Steder, er dens Retfærdighed ikke dermed bevist, og jeg synes, som sagt, at det er en vel haard Fremgangsmaade at følge med Hensyn til Burderingen af en Ejendom. Man skulde efter min Mening hellere her som i andre Tilfælde holde sig til et almindeligt Skøn, og det er i denne Retning, jeg har redigeret mit Vædringsforslag. — Jeg har dernæst i Forening med 4 andre Medlemmer stillet et Vædringsforslag under Nr. 16, hvorefter de 3 pCt., der forlanges i Skat af Aktieselskaber og andre Selskaber, nedsættes til 2 pCt. I saa Henseende kan jeg henvise til den Motivering, der allerede er fremsat af andre ærede Medlemmer. Jeg mener, at man ogsaa i dette Tilfælde bør gaa forsøgsvis til Værks og ikke gøre Skridtet helt ud. Jeg mener, at man derved vil vinde flere Venner for Loven og færre Fjender. Dette har for mig sin store Betydning.

Overhovedet kan der jo vistnok i Henseende til den ny Lov, for hvis Tilblivelse ogsaa jeg nærer varme Ønsker, være adskillige Betænkkeligheder, idet enkelte have ventet sig mere og andre mindre af Loven, end den vil se sig i Stand til at opfylde. Der er jo vistnok baade i By- og i Landkommunerne Ønsker oppe om, at den saakaldte Næringskommune maatte faa friere og mere udstrakt Ret til at beskaffe, og man vil gerne med et Slag kunne inddrage under Beskatning de ny Skatteobjekter til Beskatning paa samme Maade som det, der allerede er beskattet. Jeg tror imidlertid, at man snart vil indse, at man ikke kan gaa saa vidt paa en Gang, og at det har været rigtigt, at Loven er saaledes, at der kun er sat 2 pCt. som det, man skal nøjes med, og det med Begrænsning i Forhold til den Skat, der paalægges i Opholdskommunen. Et andet Punkt har ogsaa mig vakt nogen Betænkkelighed, nemlig, om man ikke er gaaet for vidt ved den Maade, hvorpaa man har beskattet Stiftelserne. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa dette Punkt. Naar jeg er gaaet med saa langt, som jeg er gaaet, er det for ikke at bryde Lovens Konsekvens.

Man har jo nemlig behandlet Stiftelser paa lige Maade som Statsejendomme og andre juridiske Personer, og det forekommer mig ikke, at det er heldigt i en Lov at gøre alt for mange Undtagelser. Et stort Fremskridt forekommer det mig, at Loven vil være ved at inddrage Udlændinge under Beskatningen, og allerede af den Grund anser jeg det for en heldbringende og nyttig Lov. Man har tidligere ikke saa Steder set, at Udlændinge helt have undraget sig for personlig Skat. — Det ligger ogsaa nær her at omtale, at man fra flere Udalgsmedlemmers Side har ønsket at inddrage Bygninger under Beskatning, og der foreligger jo ogsaa fra Regeringen et Lovforslag om Bygningsstyld. Det forekommer mig, at man ikke, som det er slet fra flere Medlemmers Side, saaledes ogsaa den sidste Talers, med Rette herimod kan gøre gældende, at denne Skat er lige saa uretfærdig som Hartkornskatten, thi selve Hartkornskattens Uretfærdighed er jo dog ikke bevist. Den største Bebyrdelse af Hartkornet er maaffe en Uretfærdighed, som er fremtvungen netop ved Mangler paa disse Omraader, men selve Hartkornskatten kan man ikke betegne som en Uretfærdighed, lige saa lidt som det forekommer mig uretfærdigt, naar man nu ønsker fra Kommunerens Side at beskaffe Bygninger. Man har ikke større Ret med Hensyn til den ene eller anden Art af disse Beskatninger, de maa efter min Mening staa lige, kun at det ene er et nyt Skatteobjekt, det andet et meget gammelt. Jeg ser derfor ogsaa med Glæde hen til, at man vil beskæftige sig med dette ny Skatteobjekt, og det er mit Haab, at man vil kunne finde saadanne Modifikationer i det foreliggende Regeringsforslag, at det kan komme til at passe ind i vore Beskatningsforhold. Det forekommer mig, at der er sagt saa meget om de enkelte Objekter for Bygningsstyld, at jeg ikke nu skal gentage de Betragtninger, man i saa Henseende har gjort gældende, men jeg finder dog Anledning til at udhøve, at man jo meget godt kan gaa succesivt frem; man kan efterhaanden som Hartkornskatten falder ved de Bestemmelser, hvorom alle i saa Henseende ere enige, lade Bygningsstylden succesiv stige, og man kan ogsaa, om man vil, gaa ind paa at fastslaa, at Bygningsstylden ligesom Skovstylden nu kun skal lignede halvt mod Ager og Engs Hartkorn. Man kan hyderligere optage dette Punkt, og det forekommer mig at være et retfærdigt og godt Princip paa dette Omraade, at give Kommunerne en vis Raadighed over at fritage for eller nedsætte Bygningsstylden inden for Kommunens Grænser.